

DIARI DEL TAXI

L'Inem destina 56 milions al reciclatge de taxistes

L'Inem ha destinat, al llarg de l'any 1988, 56 milions de pessetes a subvencionar el reciclatge professional dels taxistes de Barcelona i la seva àrea metropolitana. Aquesta subvenció s'ha destinat als cursos que durant tot l'any s'han impartit a l'escola de formació de taxistes Flor de Maig, ubicada a la muntanya de Cerdanyola.

L'objectiu d'aquesta subvenció és convertir el taxista en un bon comunicador i guia de la ciutat, a part de la seva capacitat d'oferir un servei bàsic.

Pere Miquel Acebillo, director de la delegació de Barcelona de l'Inem, està convençut que el món del taxi necessita aquest reciclatge. "Els professionals del taxi necessiten, d'aquí al 1992, un suport formatiu, sobretot idiomàtic, per poder oferir altres serveis complementaris al simple transport de viatgers", ha assenyalat al *Diari del Taxi*.

La nova funció del taxista, segons Pere Miquel Acebillo, hauria de ser molt similar a la d'un guia de la ciutat. "El taxista hauria d'estar en condicions de donar, en anglès i francès, tota la informació de les activitats culturals i de la història dels llocs més representatius de la ciutat", ha explicat Acebillo. Un dels objectius que es persegueixen amb aquesta ampliació de

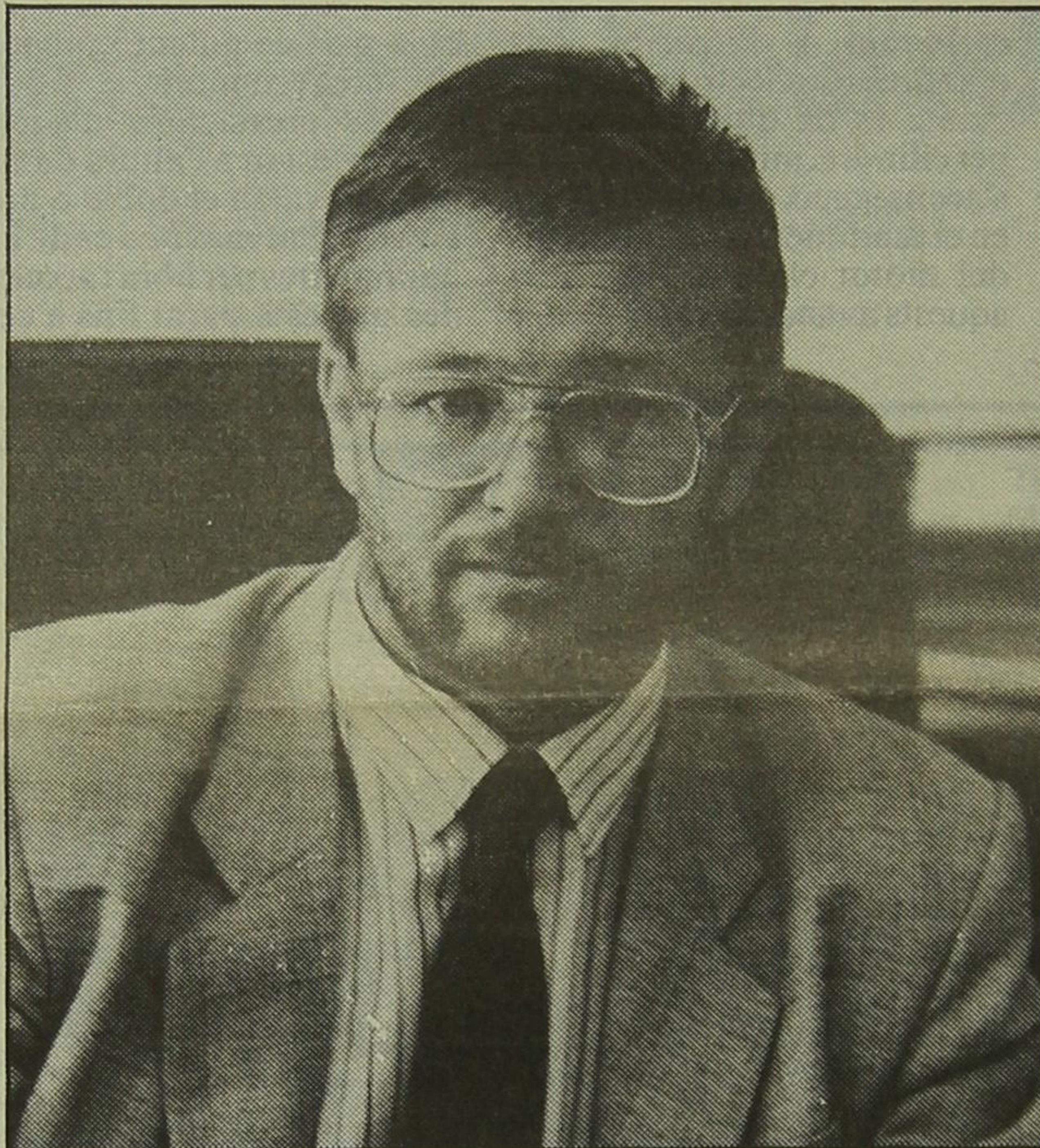
La formació idiomàtica del taxista és bàsica de cara al 1992

serveis és "donar un pas d'or en l'enriquiment de la figura del taxi, fins al punt que sigui més interessant agafar un taxi", va afegir el director provincial de l'Inem.

Reconeixement

En reconeixement a la tasca de l'Inem, el col·lectiu de taxistes de Barcelona va entregar a Pere Miquel Acebillo una placa en relleu de Barcelona i la seva àrea, obra de l'escultor Udaeta. L'entrega es va fer durant la *nit del taxi*, que es va celebrar en el Poble Espanyol de Montjuïc.

L'escola de formació de taxistes Flor de Maig és l'encarregada de donar la base cul-

Pere Miquel Acebillo, director provincial de l'Inem

La subvenció es va destinar a l'escola de formació de taxistes Flor de Maig

tural necessària pel reciclatge professional dels taxistes. Aquesta escola, fruit de la col·laboració entre la Corporació Metropolitana de Barcelona, l'Inem i el Fons Europeu, ha acollit més de mil taxistes durant els seus dos anys de funcionament.

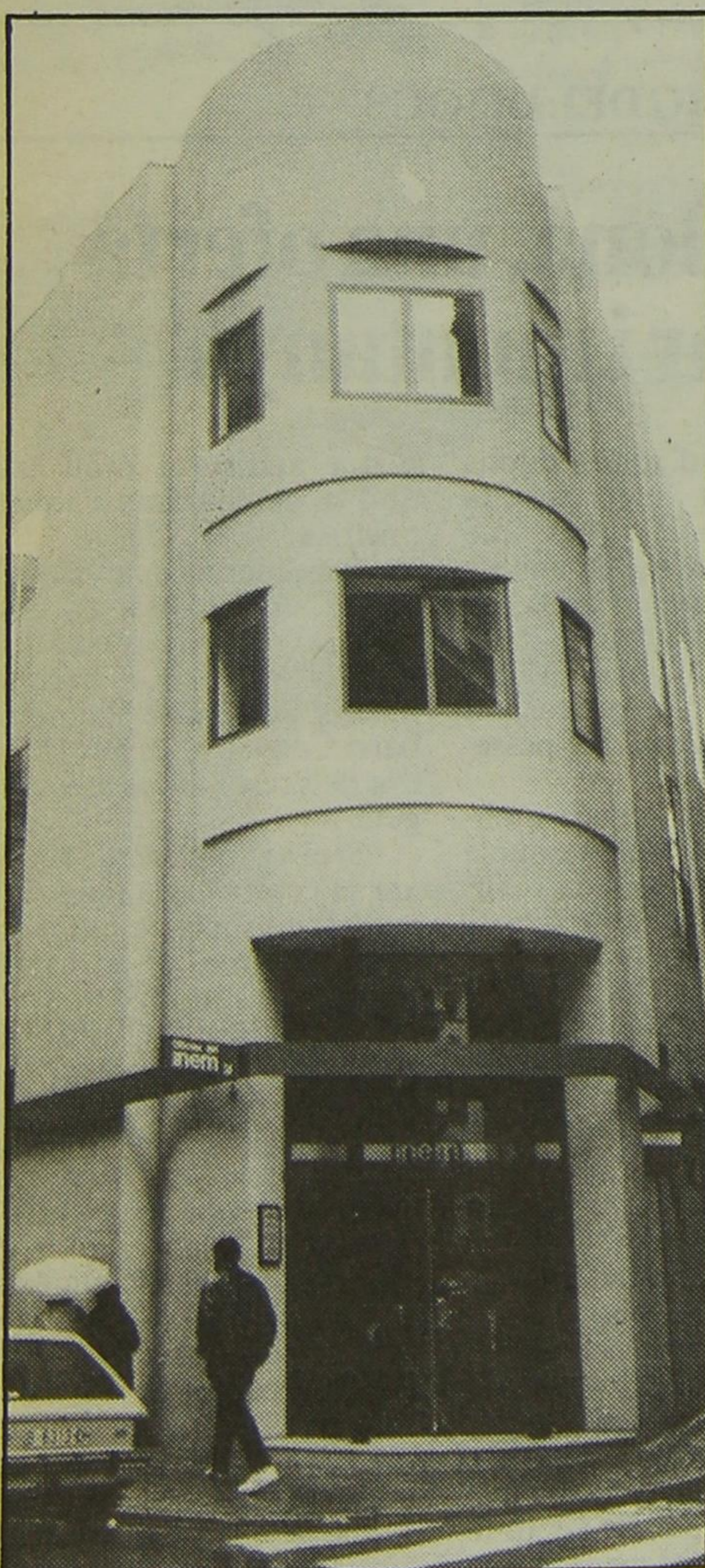
Idiomes (català, anglès i francès), nocions bàsiques de turisme, mecànica i formació compensatòria, assignatura que els permet d'aconseguir el graduat escolar, formen el temari que s'imparteix a l'escola. Totes les matèries tenen l'objectiu d'aportar al taxista uns coneixements que després pugui aplicar a la feina diària. Amb aquests cursos

d'aprenentatge, la millora del servei del taxi és un fet evident. La mateixa experiència dels taxistes ho avala. "Ho notem, sobretot, quan els turistes demanen un taxista que parli algun idioma. Cada vegada som més els que ens defensem parlant anglès", han assenyalat diversos taxistes en aquest diari.

Altres sectors

L'Inem, però, no centra els seus esforços únicament en el món del taxi. El sector de la construcció, el voluntariat olímpic, el sector informàtic i el sector de la comunicació (on s'inclouen els taxistes) són les quatre grans àrees d'actuació de l'Inem, que aquest any ha destinat sis mil milions a la concertació de cursos de formació professional a la província de Barcelona. Els cursos s'han adreçat a més de 80.000 treballadors.

El sector de la restauració és un dels més directament beneficiats. Cambrers, auxiliars i hostesses són tres de les professions que són dintre dels objectius formatius de l'Inem. Uns objectius que, per Pere Miquel Acebillo, "són un tema clau per abordar la crisi laboral". A Barcelona, per la celebració dels Jocs Olímpics el 1992, "la formació de nous professionals i el reciclatge dels ja existents constitueixen un objectiu cabdal de la nostra actuació", va assenyalar Acebillo.

Mecànica, anglès, francès i turisme són les assignatures bàsiques que s'imparteixen a l'Escola del Taxi

MOTOR

Ford Sierra Cosworth, la potència dels 204 cavalls

A l'mercant dels cotxes esportius hi ha molt pocs models que donin una potència de 204 cavalls, tinguin unes prestacions tan esportives com el Ford Sierra Cosworth i no arribin a superar els 5.000.000 de pessetes. No són pocs diners precisament, però pels amants de la velocitat és una quantitat que estaran disposats a pagar per poc que puguin.

El Ford Sierra Cosworth és un cotxe nascut de l'experiència de la marca a les curses. Un model derivat de les noves tecnologies experimentades en les competicions i no un cotxe modificat per fer-lo córrer en un circuit. I això es nota en cada un dels seus detalls. Els que es decideixin per aquest model Ford han d'acceptar els inconvenients d'un cotxe pensat per un sector del mercat molt definit i que sap el que vol.

De tota manera, el Ford Sierra Cosworth accepta portar quatre persones amb un

mínim de comoditat. Les dimensions de l'interior del vehicle el fan ample i l'accés a les places posteriors no presenta dificultats. Això sí, les suspensions són dures, i és nota més a les carreteres en mal estat, com correspon a un esportiu de veritat.

Equipament complet

El seu equipament és molt complet de sèrie i inclou des de sistema d'antiblocatge de les rodes fins a pujavidres elèctrics, passant per tancament centralitzat de les portes, *spoilers*, llantes d'aliatge lleuger i llums de boira i de llarga distància, així com retrovisors exteriors elèctrics i tèrmics. La ràdio hi va inclosa també com a equipament de sèrie.

Tecnologia avançada

Els 204 cavalls de potència màxima del motor s'han aconseguit emprant la tecnologia més avançada. El motor està comprimit per un turbo i tant l'encesa com la injecció de

El preu del Ford Sierra Cosworth és de 4.692.186 pessetes. L'únic extra que és pot afegir és la pintura metal·litzada

carburant a l'interior dels cilindres són electròniques. La culata és de quatre vàlvules per cilindre, mitjançant la qual s'aconsegueix una gran millora en el rendiment a règims de gir del motor elevats. Amb tots aquests avançaments el motor

és, a part de potent i progressiu, força econòmic.

Les prestacions d'aquest vehicle estan a l'altura de cotxes que valen el doble o més. La velocitat màxima és de 235 quilòmetres per hora i accelera des que està parat fins a cent

quilòmetres per hora en 6,9 segons. Els 1.000 metres, partint de sortida parada, els fa en 26,8 segons. Els consums homologats són de vuit litres a noranta quilòmetres per hora, 10,18 litres a 120, i 12,76 litres en recorregut per ciutat.

El preu del Ford Sierra Cosworth, claus en mà, és de 4.692.186 pessetes i l'únic complement que es pot adquirir com a extra és la pintura metal·litzada, que suposa haver de desemborsar 39.700 pessetes més.

LA BÚSTIA DEL TAXI

Les cartes destinades a la bústia del taxi no han de superar les trenta línies mecanografiades. Han d'estar firmades i hi ha de constar la població del remitent, així com el domicili i el DNI. Podran ser resumides o

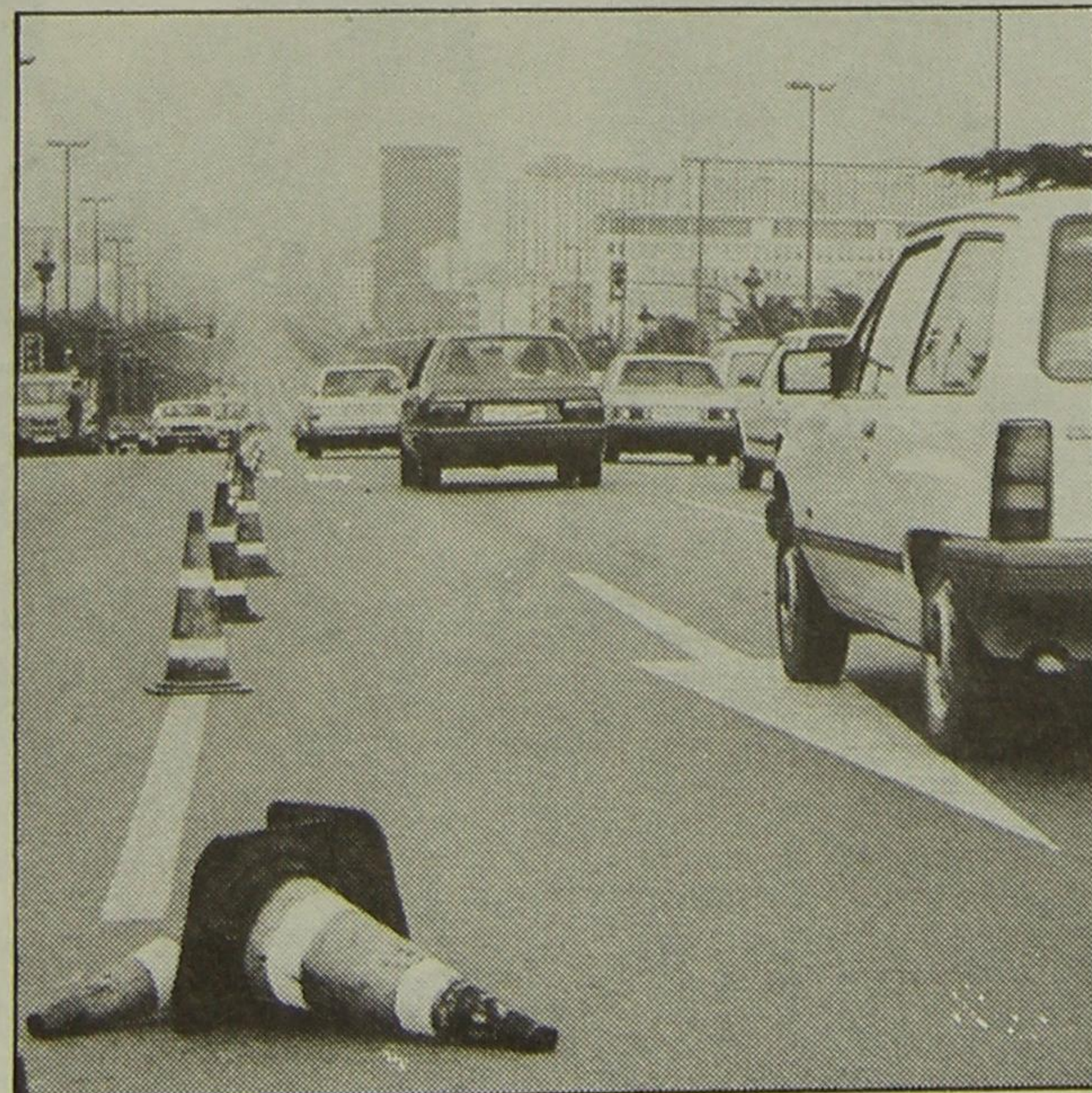
extractades quan la llargada sigui superior a l'establerta. No es tronaran els originals de les cartes ni es mantindrà correspondència postal o telefònica sobre el seu contingut.

El testimoni necessari del taxista

El dia 15 de març, a dos quarts de vuit de la tarda, la meua filla va tenir un accident mortal. Anava en una moto Vespa 75, de color carbassa, i l'accident va ser en el carrer Balmes cantonada amb Copèrnic. La meua filla baixava per Balmes, justament al costat del taxista que, en el moment de l'accident, va haver de clavar els frens i, per tant, va poder veure perfectament com havia estat tot. Agrairiem a aquest testimoni de l'accident que es posi en contacte amb la família. Per endavant, gràcies. Guillem Bassó / Barcelona.

El porter va refusar l'encàrrec

Em dirigeixo en aquest diari perquè el dia 3 de juny em vaig oblidar, en el trajecte entre el carrer Balmes al carrer dels Vergós, un petit estoig gris que contenia un objecte de

gran valor per mi, perquè és un prototip mecànic d'assaig.

He esperat la possibilitat que es portés a Objectes Perduts, però em diuen que no han rebut res d'aquestes característiques. Em consta que el

taxista que em va agafar als voltants del Tennis Barcino ho va trobar i va voler entregar-ho al porter de casa meua, qui va refusar el compromís. Per més dades sobre el fet, vull indicar que el taxista

no pertanyia a cap companyia de ràdio-taxi i no parlava català. Demano a tots els taxistes que, si poden, m'ajudin a localitzar-lo. Ho agrairia molt i ho gratificaria. Prego que si algú pot donar-me una pista em truqui al telèfon 203.28.10. Carles Pujol Isern / Barcelona.

Llistes negres de les vacances

Les vacances ja són aquí, i amb elles l'èxode massiu de vehicles. És trist sentir com els els informatius de la ràdio i la TV desgranen el nombre d'accidents que hi han hagut els caps de setmana. Jo vaig ser testimoni d'un fet que hauria pogut fer més llarga aquesta llista. Era en una cruïlla entre Platja d'Aro i Palamós i el trist del cas és que va ser un taxi de Barcelona el que no va fer cas del *Ceda el paso*. A la imprudència, s'hi suma la imatge negativa que va donar aquest taxi i que irremediablament perjudica la imatge de tot el col·lectiu. Amadeu Sánchez / Granollers.

EL PASSEIG DEL DIJOUS

Badalona, una oferta de mar i muntanya

El passeig d'aquest dijous proposem una sortida fora de Barcelona, per visitar una de les ciutats veïnes: Badalona. En taxi, des del centre de la ciutat, i en condicions normals de trànsit, el recorregut costarà entre vuit-centes i 1.100 pessetes.

Badalona té racons amagats pel visitant de fora que a priori s'imagina una ciutat-dormitori i poc atractiva. El visitant pot començar el passeig pel carrer del Mar, el centre comercial de la ciutat, on es troben les millors botigues, amb una oferta que res ha d'envejar de la de Barcelona. El carrer està tancat al trànsit, la qual cosa permet al vianant passejar mirant tranquil·lament els aparadors.

El carrer del Mar desemboca directament a la Rambla, l'orgull dels badalonins, on sota l'ombra de les palmeres podem pendre una orxata a Can Fillol, o banyar-nos a la platja ara recuperada i delimitada pel nou passeig Marítim, que l'any 1992 enllaçarà amb el de Barcelona. En direcció a Sant Adrià de Besòs, hi ha una

platja nudista i molt tranquil·la, pels amants d'aquesta pràctica.

Per dinar o sopar, Badalona té una oferta no molt extensa però de qualitat. El Dalt la Vila, en el barri del mateix nom, o la Palmira al barri Canyet, a les afores, són dos dels restaurants més coneguts.

Si el visitant prefereix deixar el centre de la ciutat, pot acostar-se fins a la muntanya de la Conreria, a uns quatre quilòmetres de Badalona, on pot passar un dia a l'aire lliure, i visitar, només els homes, la cartoixa. Les dones hi tenen prohibida l'entrada. A la Conreria hi ha un bon restaurant, el Cau, especialitzat en carns a la brasa.

Si el que es desitja és fer una visita cultural, val la pena acostar-se al museu de la ciutat, que conserva les termes romanes i la Venus de Badalona. Pels amants de la nit, la millor oferta és la discoteca Titus, molt concorreguda i amb terrassa de cara al mar, o la discoteca El Pinzell, al carrer Sant Anastasi.

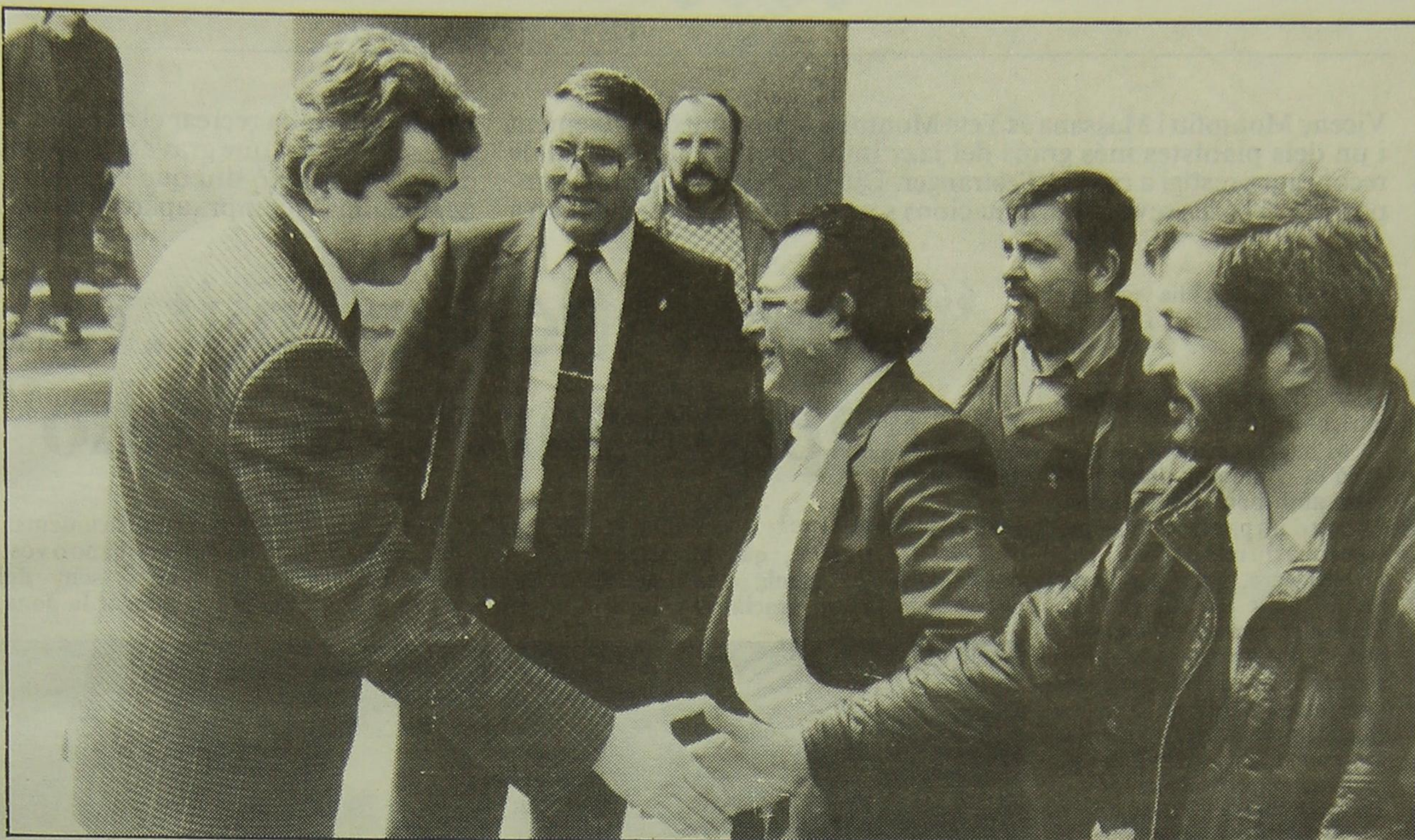
“Els taxistes han sacrificat dies de festa per assistir a classe”

Quan l'octubre de 1987, l'equip de professors ens vam reunir a Flor de Maig per iniciar els cursos de reciclatge dirigits als professionals del Taxi, un grapat de preguntes, per què no dir-ho, de temors, envoltava l'ambient de les primeres trobades. L'experiència dels cursos precedents, curts i dispersos, que la Corporació Metropolitana de Barcelona va organitzar la primavera de 1987, va ser interessant, però no suficientment adient com per servir de model de funcionament a una estructura nova que intentava concentrar tots els cursos en un únic recint a la manera d'una escola.

En aquells moments, tots érem conscients de l'envergadura del nou projecte i dels possibles problemes que podien sorgir al llarg del curs pel seu caràcter experimental. Però, al cap de nou mesos, un cop finalitzats els cursos, el balanç que es pot fer és positiu.

Vuit-cents taxistes

El Projecte 87-88, concertat en el seu dia entre l'Inem i la Corporació Metropolitana de Barcelona per augmentar la professionalitat del sector, ha cobert el seu objectiu inicial. Gràcies a aquest acord, vuit-cents taxistes de Barcelona han pogut assistir en el seu dia de lleure setmanal a classes de llengua catalana, turisme, anglès, formació compensatò-

L'alcalde Pasqual Maragall durant la visita que va fer a l'Escola del Taxi

“El camí que ara s'obre té nous objectius i és esperançador”

falisme — queda un llarg camí per recórrer— es pot afirmar que ja hi ha alguns taxistes a Barcelona que poden entendre un client de parla anglesa i mantenir-hi una senzilla conversa; que han millorat els seus coneixements de català; i que es poden arreglar ells mateixos las avaries del cotxe; han incrementat la seva cultura general i coneixen més Barcelona i l'àrea metropolitana, per tal de poder orientar adequadament els usuaris.

Gran interès

Dins d'aquest balanç no es pot passar per alt les persones que han fet possible l'experiència: els alumnes. Malgrat la intensa feina a què es veuen sotmesos diàriament, les prolongades jornades laborals, el treball nocturn, tots ells han sacrificat el seu dia de festa per assistir amb normalitat als cursos i, un cop s'hi han posat, han mostrat un gran interès per aprendre i pel conjunt de l'experiència educativa.

Els cursos de reciclatge pel sector del taxi han complert ja una etapa més madura. El camí que ara s'obre és molt esperançador, convida a plantejar-se nous objectius; a aprofundir els ja iniciats, rectificat possibles errors, i obliga a incrementar la presència del sector en el conjunt d'un nou projecte formatiu pel curs 88-89, sempre amb l'objectiu de millorar el servei de taxi a la ciutat de Barcelona.

Balanç d'una experiència educativa

Rocío Terán, professora de l'Escola del Taxi Flor de Maig

ria i mecànica.

Cal assenyalar que totes les especialitats van adaptar els seus continguts a les necessitats professionals del sector i que les pràctiques van ser la base primordial dels seus desenvolupaments. Les sessions es van complementar amb activitats diverses. Així doncs, per practicar l'anglès, els mateixos

alumnes, organitzats en una comissió de festes, van recaptar fons per un viatge a Londres; els que van participar en l'especialitat de mecànica van visitar Seat; en turisme es van fer nombroses sortides amb l'objectiu que l'alumne pogués conèixer *in situ* la totalitat de l'oferta artística i monumental de Barcelona i les seves roda-

lies.

Com que els cursos es van desenvolupar en un lloc molt adient pel repòs i l'esbarjo, els alumnes han tingut molts moments de companyonia. Una prova d'això va ser el concurs de paelles que es va fer en plena primavera, en el qual van participar també familiars i amics d'aquest

col·lectiu.

Els actes culturals no han faltat en el programa de l'escola. A l'auditori de Flor de Maig, els alumnes van poder apreciar l'exquisit recital de Carme Sansa i Núria Candel anomenat *Homenatge a Apel·les Mestres*.

Darrera d'aquesta experiència, i sense ànim de triom-

TOTS SOTA LES MARQUESINES

ELS TAXIS DE L'AEROPORT es podran refugiar aquest estiu sota unes marquesines que s'instal·laran d'aquí a uns dies i que evitaran en bona part que els taxistes que esperen els passatgers dels vols nacionals i internacionals hagin de suportar les altes temperatures dels mesos de juliol i agost. Les marquesines, que estaran pintades de color verd, són una mesura provisional mentre no es realitzin les obres de remodelació i condicionament de l'aeroport del Prat, que han d'estar acabades abans de l'any 1992. Aquestes obres contemplen la construcció d'un pàrquing reservat pels taxis.

EL MÓN DEL TAXI
CADA DIA A RADIO TRAFIC

Tot sobre el Taxi i l'usuari. Informació en dies conflictius i aflluència en les parades. Radio Trafic posa el món del Taxi al seu abast.

Butlletins del Taxi
Cada dia a les 12,15 y 17,15 h.

RADIO TRAFIC
96.9 FM
BCC BARCELONA CADENA CATALANA

LA CARRERA

Estrelles

La *starlette* havia preparat un paper digne de millors causes. S'havia endinsat en un vestit platejat i s'havia recollit els cabells en un monyo-cascada en el més pur estil de les divines autèntiques de temps pretèrits. En el taxi, perquè el sou d'aspirant a estrella no arriba per limousines i xòfer, la noia no va poder evitar comunicar al conductor el motiu de la seva ostensible excitació: es dirigia a una festa organitzada per l'inefable Festival del Cinema de Barcelona.

Era tot un examen per algú en la seva precària situació dins el món de la màgia i la transfiguració cinematogràfica. Hi haurien productors i directors àvids de trobar el rostre que voltava des feia anys per les boires de les seves imaginacions. Aquella cara podia ésser la seva i l'havia maquillat perquè l'afavorissin les potents llums dels focus.

El taxista, encantat amb la seva passatgera, li va assegurar que no hi hauria dona més atractiva a la festa. I ella va entrar a l'Otto amb somriure patentat per la millor marca de pròtesis dentals que, no obstant, va anar apagant-se en constatar la realitat: ni focus, ni *glamour* ni *Star System*.

Era una nit com moltes. Però al sisè whisky, en esvanir-se, la noia va interpretar una escena digna de millors causes i va convertir el bar, durant uns instants, en un autèntic plató. Per fi Hollywood!

Blassa d'Abadies

TETE MONTOLIU

Vicenç Montoliu i Massana és Tete Montoliu, barceloní de naixement i un dels pianistes més grans del jazz internacional, una figura de reconegut prestigi a casa i a l'estranger. Diu que no es considera compositor, si bé les seves interpretacions són una improvisació de cap a

peus. "M'agrada recrear el que han creat els altres", afirma, i prefereix no escoltar allò que grava perquè mai el satisfà. És culer fins al moll de l'os i per això diu que està acostumat a patir. Per combatre les depressions es compra aparells de ràdio.

Tete, només l'he vist riure una vegada, i estava encantador. Oi que no sol fer-ho gaire?

Només una vegada?, doncs miri, he, he, ja és la segona.

M'ha deixat bocabadada. Això és començar una entrevista amb bon peu! Ara que, davant d'un pa amb tomàquet, segur que riu més de gust.

-Sí, però, també puc plorar molt i molt per un pa amb tomàquet, perquè sóc una persona de moltes neures i depressions, i a l'estranger, quan ja fa una setmana que sóc lluny de casa i començo a menjar malament, em recordo del pa amb tomàquet i em puc arribar a posar molt trist.

Fins i tot amb el menjar fa pàtria, perquè vostè disfruita dient a tot arreu que és català.

-És que ho sóc, i m'agrada explicar coses de Catalunya i que sàpiguen que geogràficament pertany a Espanya, però res més.

I també va dient que és del Barça?, perquè ho és, oi?

-Que no en faig cara? I tant que ho dic! A més, quan les coses no van massa bé, em sento més barcelonista que mai. Ja estem acostumats a patir!

Vostè és molt bromista. Suposo que fa broma quan diu que les cantants de jazz estan boges.

-Estan sonades, però molt sonades! S'ha de tenir una cara molt dura per posar-se a cantar davant d'un micròfon, bé o malament, és igual. A mi em faria una vergonya terrible.

És cert que s'ha enrampat

amb un piano elèctric?

-Sí. I, cregui'm, que et passi el corrent enmig d'un concert, no fa cap gràcia. O

sigui que res d'instruments elèctrics, perquè enrampen i perquè a més a més el so artificial no m'agrada gens.

Parlant d'instruments: Tete, qui lliga més el piano o vostè?

-El piano, sens dubte. Desgraciadament la dona, en

"Quan estic deprimat, em compro aparells de ràdio"

Tete Montoliu

general, s'enamora més de l'artista que de l'ésser humà. Aleshores, és clar, es pensen que tot el dia haig d'estar parlant de pianos.

Potser no ha lligat mai escrivint cartes d'amor, perquè diuen que vostè no contesta mai cap carta.

-Prefereixo utilitzar el telèfon, però vaig apendre a escriure a màquina per enviar cartes d'amor. Ja té una exclusiva!

-De debò?

-Quan festejava amb la que és la meua dona -que era cantant- va haver d'anar a actuar a l'estranger. Jo, des d'aquí, volia escriure-li, però, com que sóc cec, havia de dictar les cartes i era força empipador. O sigui que vaig apendre en un dia a escriure a màquina. Després ja no l'he utilitzat mai més.

El que sí que continua és la seva afició per la ràdio. Oi que en té disset aparells?

-Divuit, ja en tinc divuit! Me'n compro quan tinc depressions.

Doncs, quan vostè agafa un taxi no li deu molestar pas gens que tinguin la ràdio engegada?

-Sí toquen música, sí que em molesta, perquè jo mai n'escolto per ràdio; prefereixo seleccionar a casa la música que a mi m'agrada. M'estimo més parlar amb els taxistes. Agafó taxis quasi cada dia i quasi cada nit. I n'estic molt content perquè els taxistes sempre m'han tractat amabilissimament.

Júlia Jan

Segon concurs de fotografia Albert Figuerola

Per segon any consecutiu, l'Entitat Metropolitana del Transport ofereix als taxistes l'oportunitat de participar en un concurs de fotografia sobre el món del taxi i la professionalitat del sector.

Mitjançant la fotografia, els taxistes i familiars que desitgin presentar-se al concurs, hauran de reflectir amb petits detalls el que és la professionalitat. Ànim a tots els aficionats a la fotografia.

BASES DEL CONCURS

1. Poden participar tots els posseïdors del carnet de taxista i els seus familiars directes (muller/marit, fills, germans, pares).
2. S'estableix una categoria, la de fotografies soltes en blanc i negre o color, amb els següents premis: Un primer premi donat amb 50.000 pessetes; un segon premi donat amb 25.000 pessetes i un tercer premi donat amb 10.000 pessetes. Si el Tribunal ho considera adient s'afegiran 2 accèssits, un de 15.000 pessetes i un altre de 5.000 pessetes.
3. El tema de les fotografies haurà de tractar sobre la professionalitat del taxista, sota qualsevol aspecte: humà, social, tècnic, etcètera.
4. Les fotografies no poden sobrepassar el format 24x30 cm ni ésser inferiors a 18x24 cms i s'han de montar sobre cartró rígid.
5. El nombre d'obres presentades per l'autor no poden ésser més de tres.
6. Les fotografies s'han de presentar dins un sobre o paquet tancat, i cal que figuri en el seu exterior "Premi Fotogràfic ALBERT FIGUEROLA". En el dors de cada fotografia i enganxat sobre el suport i dins un sobre tancat, s'ha de fer constar el nom de l'autor o el del familiar directe en el seu cas.

7. El termini d'entrega s'allarga fins el 15 de juliol de 1988; es farà a la Unitat del Taxi de l'Entitat Metropolitana del Transport, planta primera, edifici B, Sector A, carrer 62, núm. 420 de la Zona Franca, de dilluns a divendres de 9 a 13 hores.
8. Totes les fotografies presentades en aquest concurs passaran a ser propietat de l'EMT, és a dir, no seran retornades.
9. El veredict del jurat serà fallat públicament el 29 de juliol de 1988.
10. L'organització del premi es compromet a exposar totes les obres presentades així com a tenir-ne cura i a vetllar per la seva bona conservació.
11. La participació en el concurs significa l'automàtica acceptació de les bases d'aquest.
- L'EMT es reserva el dret, a variar les bases del concurs. El concurs pot ésser declarat desert.
12. L'organització es reserva el dret, per si es dona el cas, i per causes alienes a ella, a variar les bases del concurs. El concurs pot ésser declarat desert.
13. L'entrega de premis se celebrarà en un acte que s'anunciarà oportunament.